

De Monsters in de Mist

Het pad naar beneden werd steiler, natter, kouder. De mist kroop tussen de bomen door als traag bewegende rook. Charlie voelde de zware adem van Lenny tegen zijn schouder.

Luro liep achter hen, zijn staf omhoog. De Luma's fladderden nerveus om hem heen.

“De mist is hier anders,” zei Luro zacht.
“Hij leeft. Hij luistert.”

Bear snoof.

“Nou, laten we hopen dat hij ook oordopjes heeft.
Want ik ga brullen als ik die rotbeesten zie.”

Charlie glimlachte zwak, maar de spanning in zijn buik werd groter bij elke stap.

Plotseling, tussen de kronkelende mistflarden, verscheen iets donkers.

Niet één ding.
Maar veel dingen.

Ze bewogen traag
Schokkerig, alsof iemand ze, aan onzichtbare draden trok.

Charlie kneep zijn ogen samen.

En daar... uit de mist... kwam het eerste monster
tevoorschijn.

Het was... vreemd.

Alsof iemand een berg rommel had samen geplakt tot een lichaam.

Een oude gescheurde laars als hoofd.

Twee verschillende knopen als ogen.

Een jas rits als mond die bij elke stap rammelde.

Armen gemaakt van kapotte bezemstelen.

Een op zijn rug... een stapel sokken die aan elkaar gelijmd leken.

Charlie slaakte een zachte kreet.

Luro fluisterde..

“WEZENS VAN VERGETEN DINGEN.”

Bear gromde...

“WAAR IS MIJN SCHIP...”

Alsof het Monster hem gehoord had, draaide het abrupt zijn hoofd. Maar achter hem verscheen iets groters uit de mist.

Het schip.

DE WASMAND EXPRESS.

Maar niet zoals Bear het herkende.

Er hingen touwen aan.

Kapot speelgoed bungelde eraan als trofeeën.

Honden riemen.

Stukjes karton.

Een gammele paraplu.

En boven op de Wasmand zat een Monster dat leek te bestaan uit een kapotte kerstkrans, een gebroken kerstbal als oog en een fietsbel die telkens zacht DING zei bij elke beweging.

Bear slaakte een kreet die een mengsel was van woede en verdriet.

“MIJN...SCHIP!”

Luro sprong snel voor Bear.

“Niet naar voren. Nog niet.”

Maar Bear was bijna niet te houden.

“Ze hebben hem kapotgemaakt! Mijn Express!
Mijn enige vervoersmiddel. Mijn...”

“Bear.”

Charlie's stem klonk vastberaden.

Bear keek op.

“We halen je schip terug. Maar niet door er blind op af te rennen.

Bear snoof.

“Nou... misschien een beetje blind.

Hun aandacht werd plots weggetrokken door een zacht geluid.

Een fluistering.

“Lenny!”

Hij lag nog steeds op Charlie’s rug, maar nu trilde zijn lijf.

“Lenny?” vroeg Charlie bezorgd.

Lenny’s ogen waren halfgesloten.
Zijn vacht glansde zacht.

Er stond iets te gebeuren .

De mist bewoog naar hem toe.
Hij circelde om hem heen.

Lenny hief langzaam zijn hand op.
De mist raakte zijn vingers alsof het hem kende.

En in dat moment zag Charlie iets glinsteren.
Iets kleins.
Rond.
En...roze.

De mist trok zich terug en op de grond viel...

Een lapje.

Niet zomaar een lapje.

Charlie’s hart sloeg een slag over.

HET WAS HET EERSTE LAPJE.
Dat kleine stukje stof dat hij op straat had gevonden .
Het lapje waarvan hij dacht dat hij het kwijt was.

Lenny pakte het voorzichtig op.
Hij paste in zijn handpalm alsof het altijd daar hoorde te zijn
.

“Dit ...is van mij,” fluisterde Lenny.
“Van...ons.”

Luro keek naar het lapje, toen naar Lenny.

“De Monsters wilden dit gebruiken om hem aan zich te binden,” zei Luro ernstig.
“Naar Lenny heeft het teruggeroepen.”

Charlie voelde een warme golf door zich heen gaan.

“Betekent dat...dat Lenny sterker wordt?”

Luro knikte Langzaam.

“Sterker om bij jou te blijven.”

Charlie omhelsde Lenny voorzichtig.

Maar op datzelfde moment klonk er een oorverdovend gegrom.

Het grootste Monster, het monster met de kerstkrans,
draaide zich om.
Zijn fietsbel DINGDE onheilspellend.

Bear gromde terug.

“Oké...kom maar op!”

Charlie voelde zijn hart bonken.
De Monsters kwamen dichterbij.
Één voor één.
Dreigend.
Krakend.
Levend van verloren dingen.

Luro's Luma's cirkelden als kleine vuur vliegjes.

Charlie zette Lenny voorzichtig neer op een dikke wortel.

“Charlie...ik ga niet weg.
Wat er ook gebeurd.”fluisterde hij.

Charlie pakte nog snel even de hand van Lenny.

Toen draaide hij zich om.

Bear sprong naar voren.
Luro hief zijn staf.

En tegenover hen, half door de mist, stonden de
Monsters in één rij opgesteld.

De strijd om het schip...
en om Lenny's toekomst...
begon.

